

Ε. Π. Σλαμαβίθου 203.

ΑΥΧΝΙΕΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ.

ΕΞ ΑΜΗΝΙΑ	4η.		Φύλλα	12.
ΑΡΙΘ.	38ος.		Τιμή εβδωλ	36.

—Κεφαλήρια, 2 'Ιουλλου 1862.—

..... τὸ ρίζοσπαστικὸ κόμμα δικαιούται, λέει, ν' ἀποκαλῆ τὸ Θεοδωράκη ἀπατεῶνα ἀγύστη λαοπλάνου καὶ παραβιασῆ τῶν ὑποσχέσεών του! (Ἀλήθεια, 28 'Ιουνίου, 1862.) [Καρουῖτος]

Καὶ γιατί Κύριοι Ρίζοσπάστες τὸ Θεοδωράκησας τότε ἔριζετε; Πόσες ἡμέρες εἶναι ποῦ τὸν ἐλέγετε ἐντιμὸν ἄξιον καὶ ἱκανὸν πρόσωπον, διὰ τὰ ἔθνικα καὶ πατριωτικάτου αἰσθήματα, τὰ ὅποια ἐγγύστενε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν ἐκείνην ἅτινα πάντοτε ἐχαρακτήρισαν τὰς πράξειςσας! ; .. (Ἀλήθεια, 22 Μαρτίου, 1862.)

Σᾶς ἐγέλασε! ; .. Τίνος τὸ λέτε πῶς σᾶς ἐγέλασε; Ὁ Θεωδωρῆς ὁ Καροῦσος δὲν ἐγέλασε κανέναν Κύριοι. Ὁ Θεωδωρῆς ὁ Καροῦσος ἔβγαλε τυπομένο τὸ Πρόγραμμάτου τὸ πλέα τσαρατανίστικο ἀπ' ὅσα Προγράμματα ἐβγήκανε ποτὲ στὴν Ἑφτάνησο. Ἦτέ, Κύριοι, ἂν ὁ Θεωδωράκης εἰς τὴ Βουλὴ δὲν ἔμεινε πιστὸς εἰς τὸ Πρόγραμμάτου.

Σᾶς ὑποσχέθηκε! ; .. Καὶ τὴν ὑπόσχεσίτου, ἔπειτ' ἀπὸ ἓνα τέτοιο πρόγραμμα, ἐσεῖς τὴν ἀτάπιετε! ; .. Τὴν ὑπόσχεση μιανοῦ Τσαρατάνου ἐκατάπιετε, κι ἀπάνου σ' ἐκείνη τὸν ἐκλέγετε Βουλευτῆ! ; καὶ τώρα τότε φωνάζετε γιατί σᾶς ἐγέλασε! ; καὶ δὲν ἐκάνετε καλῆτερα νὰ ἴντρέπεσθε νὰν τὸ λέτε! ; .. Ὡ ν' ἀσυκωνόνταν' ἀπὸ τὸν τάφο τὰ Προκαταρχτικά Συμβούλια τοῦ Maitland νὰ ἴδουνε τὸ Προκαταρχτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταράη! Ὡ πόσον ἤθελε ψυχοπνέσουνε τὴν ἀπλότητάτου!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁχι, Κύριοι, κανείς από σᾶς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ καταφέρεται κατὰ τοῦ Καρούσου. Ἐγὼ μόνος ἔχω ἓνα τέτοιο δικαίωμα. Ἐγὼ μόνος, ἐπειδὴ ἐγὼ μόνος ὕψοσα τὴν φωνὴν γιὰ νὰ πασχίσω νὰ προφυλάξω τὴν Κεφαλονιά ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν, ἀπὸ τὴ ζημία τοῦ σεῖς ἠθελήσετε νὰν τῆς κάμετε δινοντέςτης γιὰ Βουλευτήτης ἓνα γνωρισμένον παληάθραπο· ἐγὼ μόνος ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ξεμ-προστινάσω κ' ἐκείνον, κ' ἐσᾶς ἀκόμη, ἐπειδὴ σεῖς ἀθετήσετε τότε τὰ λόγια μου, τὰ ὅποια ἐγνωρίζετε ἀληθινὰ, καὶ μὴ φωνάζετε πῶς ἔχετε τὴν ἠθικὴν τοῦ Θεοδώρακη, ὅχι τὴν ἐδικήμου... Ὁμηθή-τετο, Κύριοι.

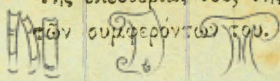
Τὸ νὰ σᾶς ἔλειψ' ὁ Θεοδώρακης, τοῦτο ἦτανε τὸ δικαίωμά του. Ἐνας ὀχλομπαίχτης δὲν ἔχει χρέος νὰ βαστᾷ τὲς ὑπόσχεσές του. Τὸ μόνο χρέος τοῦ ὀχλομπαίχτη εἶναι νὰ ἦν' Ὀχλομπαίχτης· καὶ τοῦτοτου τὸ χρέος ὁ Θεοδώρακης τὸ ἐχτέλεσε ὄντες σᾶς ἔ-παιξε. Ἡ σημερινήσας ἀπάτη δὲν ἦτανε ἡ πρώτη, καὶ δὲ θέλ' εἶ-ναι ἡ ὕστερη. Σεῖς θέλ' εἶσθαι πάντα τὸ μπαίγιο τοῦν ὀχλομ-παίχτωνε, ἕως ὅτου μ'παίνετε στὰ πολιτικὰ τὰ ὅποια δὲν ἐνοῆ-τε, ἕως ὅτου ἔχετε στὸ χέρισας μίαν ψῆφο τὴν ὅποιαν δὲν εἴσθε ἱκανοὶ νὰ ἔχετε. Πρικιὰ ἀλήθεια, μὰ ἀλήθεια.

Τὸ λαοῦ νὰν τοῦ λέμε τὴν ἀλήθεια. Τὰ ψέμματα τοῦ
ερεβλόνουν τὸν νοῦν, ὡς καὶ ὅταν τοῦ λέγονται μὲ καλὸν σκοπόν.

Εἶναι τῶρα χρόνους ὅπου ὁ λαὸς μας ἐκηρύχθη ἐνήλικος, κ' ἐπῆρε στὰ χέρια του τὴν διεύθυνση τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων του. Τῶρα ὕστερα μάλιστα ἐσυστήθηκε στὴν Κεφαλονιά καὶ Προκα-ταρχτικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τσαγγαράδες, ραφτάδες, καὶ παιδιὰ μαγαζιῶνε, καὶ, ὅποιους ἔγάλουνε τοῦτοι ἐκεῖνοι μένουνε παμφη-φί ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, ἐνῶ κάθε ἄλλος παμφηφί ἀποβάλεται. Ἰδοὺ ὅθεν ὁ ὀχλοςμας εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας του, τῆς ἐλευθερίας του, τῆς ἀνεξέταστος διεύθυνσους καὶ διαχειρίσεως τῶν συμφερόντων του.

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἐμπρός σὲ τοῦτο τὸ θέαμα ὠφελεῖ νὰ ζετάσωμε ποία ἡ πολιτική τοῦ ὄχλουμας.

Θὰ γελάσουνε ἴσως οἱ νοήμονες ἀκούοντέςμας νὰ γυρεύωμε τὴν πολιτικὴν τοῦ ὄχλου. Καὶ ὅμως, ὡς κι' ὁ ὄχλος, ἔχει κ' ἐκείος τὴν πολιτικὴν. Ἡ πολιτικὴν τοῦ ὄχλου ἴσως νὰ μὴν ἦναι ἡ πούλιό φρόνημη, μὰ εἶναι βέβαια ἡ πούλιό χαρμόσυνη· ἐπειδὴ, ἂν δὲν σφάλωμεν, ἡ πολιτικὴν τοῦ ὄχλουμας εἶναι τὸ Οὐρα!

Οὐρα καὶ τοῦ Λομπάρδου!... Καὶ ὁ Λομπάρδος κάνει τὴν πρώτη ψηφοφορία!

Οὐρα καὶ τοῦ Ζερβού!;... Καὶ ὁ Ζερβός, κ' ἐκείνος τὴν πρώτη ψηφοφορία!

Οὐρα καὶ τοῦ Χαριτάτου καὶ τοῦ Καροῦσου!... Καὶ ὁ Χαριτάτος καὶ ὁ Καροῦσος idem idem κ' ἐκείνοι!... Καὶ πάει λέοντας.

Ἴδου ἡ πολιτικὴν τοῦ ὄχλου μας· πολιτικὴν à la sans façon, ἀπλὴ, εὐκόλη, ἡγαρδιακὴ, χαρμόσυνη, πανηγυριστικὴ καὶ καλὴ. Ἐνα μόνο τῆς λείπει « νόηση ».

Νὰ πῆ κανεὶς τὴν ἀλήθεια· ὁ ὄχλοςμας, ὅ,τι κι' ἂν κάνῃ, τὸ κάνει πάντα γιὰ τὸ καλῆτερο. Μὰ, ἔτυχε ὁ Λομπάρδος νὰ ἦναι ἓνας γαλιότος! Ἀμεδὰ τὸ ξέραμε!;... Αἶ, ἄς εὐχαριστηθοῦμε ποῦ ὁ Ζερβός κἄνε ἔτυχε νὰ ἦναι τίμιος ἄνθρωπος.

Μὰ ἔτυχε κι' ὁ Καροῦσος... μπᾶ! ὁ Καροῦσος ἓνας παλη-ἄνθρωπος! Αἶ, σὰν τυχαίνουε!... Ἄς εὐχαριστηθοῦμε κἄνε ποῦ ὁ Χαριτάτος ἔτυχε νὰ μὴν ἦναι τίποτα.

Μὰ... ἐμεῖς ἐστείλαμε τὸν Καροῦσο γιὰ ν' ἀκλουθᾷ τὸ Ζερβό! Πῶς τώρα!...

Μὰ... μὰ... καλοὶ ἄνθρωποι, ἔτσ' εἶναι τὸ οὐρα· ἔτσ' εἶναι τὸ Τί γυρεύεις Κυρατσούλαμου (1).

(1) Δένουντ' ἐνὸς τὰ μάτια. Οἱ ἄλλοι τὸν περικυκλόνουε ἐρωτώντεςτα, Τί γυρεύεις Κυρατσούλαμου;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἐκανε πονόκαρδο τώρα στὲς ὑστερες ἐκλογές ν' ἀκούη κανεὶς τοὺς νομιζομένους νοήμωνας τοῦ κόμματος « Τὸ ξέρουμε, ἐλέγανε, πῶς οἱ ὑποψήφιοι τοῦτοι εἶναι ἀνίκανοι, ἀναρμόδιοι, μὰ τοὺς ἔβγαλε τὸ παρτίδο ! ! ! . . . » Καὶ τὸ παρτίδο πάλε τί ἔλεγε ; « Τὸ ξέρουμε πῶς εἶναι ἀνίκανοι, ἀναρμόδιοι, μὰ ἐτοῦτοι μένοννε, ποῦ ἂν 'βγάλωμ' ἄλλου; καλῆτερου; ἔμπορεϊ νὰ μὴ μείνοννε ! ! ! . . . » Ὅρίστε λογική ! λογική, ἄξια γι' ἀνθρώπους ὁποῦ φαντάζονται νὰ ἔμπορανε νὰ διόξουν' τοὺς Ἄγγλους μὲ τὸ σκουρόξυλλο.

Τώρα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἀφεντιάσου παρτίδο, δηλαδὴ μέλη τοῦ Προκαταρχτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἀφεντιάσας, μὲ ὅλες τὲς διῆσχύρισε; ποῦ ἔμπορεϊ νὰ ἔχετε, δὲν εἶσθαι ὅμως ἀρμόδιοι γιὰ τὰ πράγματα ποῦ ἐπιχειρηθήκετε. Ἡ ἀφεντιάσας ἀφήσετε τὸ μπράτσο, ἀφήσετε τὴν ψαλίδα, τὸ τσαγγαρόσουβλο, τὸ λαμπίκο, γιὰ νὰ πάρτε νὰ διευθύνετε τὰ πολιτικὰ συμφέροντα τοῦ νησιῶνε μας ! Μὰ ἔμπορεῖτε, νοῦν ἔχοντες, νὰ πιστέψετε πῶς ἤθελε ξέρετε νὰ διευθύνετε πρὸς τὸ συμφερότερο ; Ἄλλ' ἂν ἐμᾶς μᾶς ἐρχότουνε τώρα ἡ φαντασία πῶς ξέρουμε νὰ κόβωμε βροῦχα καλῆτερ' ἀπ' ὅτι ξέρετ' ἡ ἀφεντιάσας . . . πῶς ξέρουμε νὰ φτιάνωμε ποδεμὴ τοῦλάχιστον σὰν τὴν ἀφεντιάσας . . . πῶς ξέρουμε νὰ μετροῦμε τὸ καλικότο σὲ τρόπο συμφερότερον γιὰ τὸ μαγαζιάταρα . . . μὰ τί ἤθελε 'πεῖτε γιὰ μᾶς ; δὲν ἤθελε 'πεῖτε πῶς ἐζουραβήκαμε ; Καὶ ἂν, μένοντες ἡ ἀφεντιάσας εἰς τὴν διευθυσση τῶν πα-

Τὸ δαχτυλιδάκιμου.

Τί πέτρα εἶχε ;

Κόκκινη.

Κόκκινη στρατά γύρευε.

Ὁ τυφλομένος τότε τρέχει στὰ στραβά, κι' ὅποιονε πιάση, τότε βαστένει, γιὰ ν' ἀκολουθηθῆ μ' αὐτὸν τὸ παιγνίδι. — Ἴδου κατὰ ποῖαν ἤμησην ὁ λαόςμας πιάνει σήμερα τοὺς ἀντιπροσώπουστο, καὶ τοσοῦ στέλνει νὰ παίζουνε μὲ τὴν Προστασία καὶ νὰ ξεδόνουνε τσοῦ Κορφιάτας.

ΠΑΡΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

λιτικῶν μας πραγμάτων, ἔμεῖς ἐμπαίναμε εἰς τὰ ἐργαστήριασας, κ' ἐβανόμασθε κατευθείαν νὰ σᾶς ἐντύσωμε, καὶ νὰ σᾶς ποδέσωμε . . . μὰ, ἤθελ' εἶναι παράξενο νὰ αἰσθάνεσθε καὶ σεῖς τότε ἀπάνουσας τὴν ἀνησυχίαν ὅπου αἰσθάνεται τώρα ἡ κοινωνία γιὰ τὸ ἔμβασμάσας εἰς τὴν πολιτικῆμας διεύθυνσην; Ἦθελ' εἶναι παράξενο ἂν ἡ ποδεμὴ τοῦ ἤθελε σᾶς φτιάνομε, ἤθελε 'μοιάζει μὲ κάποια πράγματα τῶν Ἐπαρχιακῶνσας Συμβούλων; Ἦθελ' εἶναι παράξενο ἂν τὰ ρούχα τοῦ ἤθελε σᾶς φοροῦμε, ἤθελε σᾶς κάνουν' ἀξιογέλαστους εἰς τὸ δρόμο, καθὼς μᾶς κάνει ἀξιογέλαστους στὴν Εὐρύπην ἢ διαγογῆ τῶν ἀντιπροσώπωνσας;

Γνωρίζω γιατροὺς ὅπου, πρὶν τῆς πολιτικομανίας, ἦτανε καὶ πολὺ ἀξιοί. Τώρα, χάνεις τὸν κόποσου νὰν τοὺς 'μιλῆς γιὰ τὸν ἄβροστο ὁ νούστους εἶναι γιομάτος παρτίδο! . . . Τὰ παιδιὰ τοῦ σχολιοῦ δὲ διαβάζου' πουλιὸ μ' ἐπιμέλεια τὴ γραμματικῆτους' τὴν προσοχῆτους τὴν ἔχουνε στὴ Βουλὴ! . . .

Τὰ τοῦ Κέσαρος Κέσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῶ Θεῶ. Καθένας τὴ δουλιάτου νὰ κάνη. Ἔως ὅτου δὲ γένητ' ἔτσι, αἱ Θεωδωράκιδες θέλει ἔχουνε πάντα ψάρια νὰ πιάνονε· ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἐστάθηκε πάντα τὸ Δηθάρι τοῦ Θεωδωράκιδῶνε.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΑΛΙΟΤΟΥΣ.

Γαλιότοι φίλτατοι,

Ἐθες ἕνασμου φίλος ἄγγλος μου εἶπε « Λένε γιὰ σὲ πῶς ἀναθρέφεις τὴν οἰκογένειάσου χωρὶς θρησκείαν' πῶς δὲν τοὺς ἀφήνεῖς νὰ διαβάσου' τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἄλλα παρόμοια. »

Παρακαλῶ, εἶπα, φίλεμου, νὰ ἔλθης νὰ πάμ' εὐθὺς εἰς τὸ σπῆτιμου. Ἐκεῖ θέλ' εἰδεῖς μέσα σὲ κάθε κάμαρα, ἀπάνου σὲ κάθε ταυλί, τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐχῶ ἕνα ἀντίτυπον τοῦ Εὐαγγελιοῦ στὸ ἑλληνικὸ τὸ πρωτότυπο, ἕνα στὸ ἀπλοελληνικὸ, ἕνα στὸ ἰταλικὸ, ἕνα στὸ γαλλικὸ, καὶ δὲν ἤξερω πῶσας στὸ ἀγγλικὸ, γῶσια τοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΕΙΟ ΚΗΘΟΥΡΙΟΥ

κάθε μία ἀπὸ τὲς κόρες μου ἔχει ἓνα Εὐαγγέλιον χωριστὰ ἰδιό-
της μέσ' στὸ κομώτις. Ἔχω πρὸς τοὺτοις καὶ μίαν λαμπρὴν ἔγδο-
σιν τῆς Παλαιᾶς εἰς τὸ ἀπλοελληνικόν, καὶ διάφορες εἰς τὸ ἀγ-
γλικόν· ἀγκαλὰ, τὴν Παλαιὰ δὲν τὴν ἀφήνω στὰ χέρια τοῦν παι-
διῶν μου, γιατί μέσα σ' αὐτὴν εἶναι καὶ πράγματα ποῦ, θαρρὰ-
λέως σοῦ τὸ λέγω, δὲν τὰ ἐγκρίνω.

Παρακαλῶ ὅμως νὰ πᾶς καὶ στὰ σπῆτια τῶν κατηγορῶν μου,
ἐπὶ προφάσει ἐπισκέψεως, καὶ νὰ ζητήσης ἓνα Εὐαγγέλιον, καὶ
θέλ' εἶδεις ὅτι, στὰ σπῆτια τῶν κατηγορῶν μου τέτοιο πρᾶμμα
δὲν εἶναι! . . . Για ὅσα κι' ἂν λένε φίλεμου, ὁ Λασκαράτος εἶν' ἕ-
νας ἀπὸ τοὺς ὀλιγότατους ὁποῦ ἐδῶ διαβάζουνε κ' ἐχτελοῦν, κατὰ
δύναμιν, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ, ἀρκοῦνται εἰς
τὸ νὰ παιδιαλλάζουνε τὰ φαγιά στὴν κοιλιάτους, καὶ νὰ διαβάλ-
λουνε τοὺς καλῆτεροῦς τους.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἄλλος γρεκὸς φίλος μου = Λένε πῶς μὴ με-
γάλη τετράδη ὁ Δ. Ζ. εἰδόθηκε στὸ Ξενοδοχεῖο τοῦ Βασιλῆ νὰ
τρώῃ αὐγά, καὶ τὸ ἀποδίδουε στὴν ἐπιβρόησσο. κτλ. = Παρῶν
ὁ Δ. Ζ. ἀποκρίθηκε « Ποτὲ δὲν ἔφαγα στὸ Ξενοδοχεῖο τοῦ Βασι-
» λῆ· οὔτε σὲ ἄλλο Ξενοδοχεῖον ὅποιονδήποτε, μεγάλη τετράδη,
» ἔφαγα ποτέμου αὐγά! »

Γαλιότοι φίλτατοι, — Ἀναδέχομ' ἐγὼ τὴν εὐθύνη τοῦν αὐγῶ-
νε. Ἐγὼ πραγματικῶς τὴ μεγάλη τετράδη τρώγω αὐγά, βόϊκο,
πρόϊο, γαῖδαρο, μουλάρι καὶ ἄλλογο· ὅλα τοῦτα ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν
εἰς μετάληψιν, (1) ἐγὼ τὰ τρώγω ἔσασφαλισμένους ἀπὸ τὸν Χριστὸν
ἐναντίονσας· ναὶ φίλτατοι γαλιότοι, ὁ Χριστὸς εἶπε « οὐ τὸ εἰς-
πορευόμενον εἰς τὸ στόμα μολύνει τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπο-
ρευόμενον ἐκ τοῦ στόματος μολύνει τὸν ἄνθρωπον » Ναὶ, φίλτα-
τοι, « Πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, τὴν κοιλίαν χωρεῖ,
καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλεται. » (2) Ἐγὼ λοιπὸν εἶμαι ἐξουσιοδο-
τημένος ἀπὸ τὸν Χριστὸν νὰ θεωρῶ τὰ φαγιά ὡς πρᾶγματα ποῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

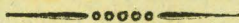
Παύλος, πρὸς Τιμόθεον.

(2) ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΕΛΙΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἔμψαίνουσι ἀπὸ τὸ στόμα, περνοῦν ἀπὸ τὴν κοιλιά, καὶ ἔβγαίνουσι
κάτουθε, χωρὶς διόλου νὰ ἔγκλιουσι τὴ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ, τὴ
θρησκείαμου, ἡ ὁποία εἶναι στὴν καρδιάμου καὶ εἰς τὸ πνευμαμου.
Ἄλλὰ σεῖς, ἔλεεινοὶ γαλιότοι, τὴ θρησκείας τὴν ἔχετε στὴν
κοιλιάσας· καὶ ἡ χόνεψήσας εἶναι τὸ μόνο ἐξαγόμενον τῆς θρησ-
κειάσας· ἔχετε δίκην λοιπὸν νὰ προσέχετε μὲ θρησκευτικὴ μέρι-
μνα σ' ἐκεῖνα ποῦ βάνετε στὴν κοιλιάσας. Ἄλλ' « οὐ τὸ εἰσπορευό-
» μενον εἰς τὸ στόμα μολύνει τὸν ἄνθρωπον » εἰς μάτην λοιπὸν
ἐσυκοφαντήσετε τὸν Δ. Ζ. » ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στό-
» ματος μολύνει τὸν ἄνθρωπον. » Ὅπου θὰ ἔπῃ, ἡ συκοφαντίες ἐ-
κεῖνες ὅπου ἐκάμετ' ἐμὲ καὶ τοῦ Δ. Ζ. ἐμολύναν ἑσὰς καὶ σὰς ἐ-
λατώσανε.

Μολυσμένα πραγματικῶς καὶ διεφθαρμένα ἀνθρωπάκια, ῥασοφο-
ρεμένα ἢ ὄχι, σὰς εἶπα καὶ ἄλλοτε (1) ὅτι, « Κάθε συκοφαντία,
» γιὰ μὲ, εἶναι μία Γαϊδάρα, τῆς ὁποίας ἡ ῥάχη μὲ χρησιμεύει. »
Ἐπιθύμουνα νὰ πεισθῆτε στὰ λόγια τοῦτα ποῦ σὰς εἶπα, καὶ ποῦ
σὰς λέω. Ἄμποτε νὰ σὰς φωτίσῃ ὁ Θεὸς νὰ μὲ ἔγάλετε ἀπὸ ση-
μάδι τῶν συκοφαντιῶνας, καὶ νὰ μὲ βάλειτ' ἐμπρόςσας ὡς ἀντι-
κείμενον μιμήσεως. Τοῦτο σὰς τὸ εὐχουμαι περσσότερο γιὰ δίκό-
σας πάρι γιὰ δικόμου καλό. Ἐμὲ ὁ φθόνοςσας καὶ ἡ διαβολικὴ
ἐπαγρύπνησῆσας ἀπάνουμου μ' ἐχρησιμέψανε πάντα γιὰ νὰ καλη-
τερέψω τὸν ἐαυτόμου ἐνῶ, σὰς, ἡ διαγορήσας ἐκαίνῃ σὰς ἐφθειρε
καὶ σὰς ἐλάττωσε καὶ σὰς ἔκαμε ἀξιοκαταφρόνητους ἐμπρός εἰς
τὰ μάτιαμου.

Προφήτης ὁ Λασκαράτος ! Ἴδου δημοσιεύω τὸ μυστικόμενον,
διὰ τοῦ ὁποίου συνήθως νὰ προφητεύω.

Ὅντες βάνω στὴ γῆ ἕναν πεπονόσπορο, κάνω εὐθὺς μίαν προ-
φητεία, καὶ λέω, « ἐδῶ θὰ ξεφυτρώσῃ μιά πεπονιά » καὶ, ὡ

(1) Ἀρχὸς, ἀριθ. 1062.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τοῦ θαύματος, πεπονιά ξεφυτρώνει! Παρέκει φυτεύω κολοκινόσπορο, κ' ἐκεῖ πάλε κάνω ἄλλην προφητεία, καὶ λέω, « ἐδῶ θὰ ξεφυτρώσῃ κολοκυθιά »· καὶ, ὦ τοῦ θαύματος, κολοκυθιά ξεφυτρώνει!.. Που θὰ πῆ, κυτάζω τὸ σπόρο ποῦ βάνω στὴ γῆ, καὶ, κατὰ τὸ σπόρο ποῦ βάνω προφητεύω τὸ λάχανο ποῦ θὲ νάχω.

Τὸν ἴδιον κανῶνα βαστάω καὶ στὰ πολιτικά πράγματάμας. ὄντες βλέπω νὰ στέλνετε στὴ Βουλὴ ἀντιπροσώπους παληθρώπους καὶ τσαρατάνους, κάνω καὶ τότε προφητεία, καὶ λέω, « βρομοδουλῆς καὶ τσαρατανῆς θὲ νάχωμε » καὶ ὦ τοῦ θαύματος, βρομοδουλῆς καὶ τσαρατανῆς λαβαίνουμε!... Ποῦ θὰ πῆ, ὡς κ' ἐδῶ, κυτάζω τοὺς ἀνθρώπους ὅπου στέλνετε στὴ Βουλὴ, καὶ, κατὰ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ στέλνετε, προφητεύω τὰ πράγματα ποῦ θὲ νάχωμε.

Τούτος εἶναι ὁ κανῶνας μου γιὰ νὰ προφητεύω· καὶ σὲ βεβαίονω, λαέ, πῶς ὁ κανῶνας τούτος ποτὲ δὲ μ' ἐσφαλε.

Λ Ε Ν Ε,

Λένε πῶς, ἔλεγε γιὰ τὸν Παντοῦθᾶ ὁ Ἀρμωστής τώρα ὕστερα, « Ἄς κάνῃ ὅ,τι θέλῃ, δὲν τὸν ἀγοράζω. » Ἔτσι νὰ κάνωμε κ' ἐμεῖς ἐδωπέρα μὲ τὰ σαπόσυκα, καὶ δὲ ματᾶρχουνται γὸ μαρκάτο.

Λένε πῶς, ὁ Λομπάρδος, τὸ μάρτη ποῦ μᾶς ἐπέρασε, ἔφερε ἀπὸ τὴν Καπρέρα μίαν ἐθνοσωτήρια σκόνη, μὲ τὴν ὁποίαν ἀφεύκτως τότε ἤθελ' ἐλευθερώσῃ... (τὸ Ταμεῖον ἀπὸ τὰ περιτὰ του). Μὰ, ὄντες ἄκουσε πῶς, ἴσια-ἴσια τὸν ἐκλέξαν... (Μάμο τοῦ Ταμείου), ἐρρίπισε τὴ σκόνη, κ' ἀσύκοσε τὴ μανῆκεστο.

Λένε πάλε γιὰ τὸ Λομπάρδο, πῶς ἐπῆγε νὰ φέρῃ τελειοτικῶς τώρα τὸ Γαριβάδῃ!... Αἱ! Τὰ νημάθη, δὲν τὰ γεροταφήρει!...

Ὅλοι δίνουνε δίκιο τοῦ Θεοδωράκη γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ἀποσύκοσε τὴ σουρηματιῆς ὄντες ἔβγαψε ἀπὸ τὸ Βαπόρο « Ἐγὼ, λέει, ἔπρεπε νὰ σᾶς σουρίζω, ἐσᾶς ποῦ μ' ἐκλέξετε. »

Ἐκδότης: ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. »

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ